

Sygn. akt V CZ 125/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. C. działającej w imieniu własnym

oraz małoletniej D. C.

przeciwko E. C.

o alimenty i zapłatę

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2015 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 27 października 2014 r.

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa K.C. działającej w imieniu własnym oraz małoletniej D. C. przeciwko E. C. o alimenty i zapłatę tytułem realizacji roszczenia z art. 140 k.r.o., Sąd Okręgowy w O. na skutek apelacji powódek, wyrokiem z dnia 20 września 2012 r., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że alimenty należne małoletniej od pozwanego jej ojca podwyższył z kwoty 500 zł do kwoty 700 zł oraz oddalił apelację K. C. kwestionującej oddalenie jej powództwa w zakresie roszczenia z art. 140 § 1 k.r.o.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 20 września 2012 r. w części oddalającej jej apelację złożyła K. C. Skargę tę Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 października 2014 r. odrzucił, wskazując, że skarżąca mimo wezwania nie uiściła opłaty należnej od skargi w wysokości 3.141 zł.

W zażaleniu na to postanowienie K. C. domagając się jego uchylenia, zarzuciła naruszenie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 1014 r., poz. 1025 ze zm., dalej: u.k.s.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Roszczenie przewidziane w art. 140 k.r.o. ma charakter roszczenia alimentacyjnego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 1999 r., III CZ 179/98, OSP 2000, nr 7-8, poz. 114; z dnia 19 listopada 2014 r., III CSK 273/14, nie publ.). Takie stanowisko Sąd Najwyższy zajął również w sprawie V CZ 6/13, oddalając postanowieniem z dnia 28 maja 2013 r. zażalenie K. C. na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 2 stycznia 2013 r. odrzucające jej skargę kasacyjną od wyroku wydanego w powołanej na wstępie wskazując, że w sprawach alimentacyjnych, a za takie poczytuje się również sprawy o roszczenia z art. 140 k.r.o., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Powyższe uzasadnia wniosek, że skarżąca w procesie zakończonym wyrokiem, zaskarżonym obecnie skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem, była stroną dochodzącą roszczeń alimentacyjnych. Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 in principio u.k.s.c., strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych. Na pytanie czy za stronę dochodzącą roszczeń alimentacyjnych można uważać także stronę składającą w trybie art. 424¹ § 1 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku oddalającego jej roszczenie alimentacyjne, udzielić należy odpowiedzi pozytywnej. W skardze, o której tu mowa, należy bowiem upatrywać środka ochrony roszczenia alimentacyjnego, które zaskarżonym tą skargą wyrokiem zostało zakwestionowane. Dodać można, że takiej funkcji ochronnej nie będzie już można przepisać procesowi wytoczonemu na podstawie art. 417 k.c., w którym korzystne dla strony orzeczenie Sądu Najwyższego, wydane na skutek skargi, stanowić będzie, zgodnie z art. 417¹ § 2 k.c., prejudykat.

Reasumując, odrzucenie skargi powódki przez Sąd Okręgowy nastąpiło z naruszeniem powołanego przepisu u.k.s.c. Z tych też względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.